

Uauu, majus 24. 1836.

U573/967.

U. i. A péru más uton külden kel Heckmasmal.

Keves barátság! addig halasztottam hozzád az
írás mig innen itt volt, s. i. az új hárból,
mellybe egy kettel er előre ségre valakora belőlőrtünk.
elég becsületes lathely, egy papnak nem kell külden;
ha pereit vagy netem itlyen volna! Különösen netem hi-
algyanul sem bírol - semmilyenul sem - min se
skalorsán, heva hi elébb usóbb ~~vissza~~ sérendesek. Kü-
lönösen pedig senkivel alalmas er a háj arra hogy
sieder befogadjin; az asztorogómal erupa övön leano kü-
ni-főni, netünk emni inni; a könyve egy lépés, nem egy
min a Péterfele hevinál. Különben ha oros mondasz
min nem jönnétek el ismét (az az nem ismét mess tavalyi
is léreced az komisz időt minar, nem is fanyat is-letmel)
siveseu hódolot; de aris hogy mit mond a világ! el nem
jönni, angyi: minis többre néini a világ fecségésé (ha ugyan
az körtánél i, min én nem hirod) min a mi barátságundat.
Haisha körelett mensünk volna hozzád? aster i mi
mond a világ?! Oh te öreg ember! háj te kéjes vagy
egy gondolkodni!? az hieun én hogy se külbív me-
gadat sem a kütsőseget. s felülenejeden. Annán háj
dulapra kéjeu nem i jönnél mi hozzád ha eljöttél i;
igaráu nem! lárásról, élődésről hi sem lehet; mer
én ime ápené simondu hogy keves somáunany mi-
helye ideirek, egy vagy két esemesével meyeu hájúsá-
sóbe, hol már felvéreu vánni fogja. Men látfaját ellen,
a fölléni er az első fiód. Annán nyugalmat, kedély
ölvörödni, musatni, kecséti ott nem erar nem kell,

de nem is lehet; azonban az öszi jö' tarsaság nem
házipil. Ott pedig élel jö' barátság mind Arany tüle-
less, Ersey Juliánna amag, mind Zompa tüless Soltis
Emilia Assony az ő leeres csomóidtal élnek képen a trah-
sárból a magor ernényéből; mi csak olykor olykor rándu-
lent korájot ingyen Roftra, remecsélni, poharaini, pi-
pálgatni. Jgarai mondám: a földöben töltendő ámo-
nyant egébre, agymedint répbem az idős, magam is
rivándulások felelnek. Jgy ha a világnak olyan nagy
gondja volna is ránt miis a minő léteim van: fel te
kúnnik a mi dolgunk seburial. A kerkei areu igy áll:
mencel-e kalomára vagy másokra? ha igen: megjeres ism
pírével! ha nem: minden esetre jöjeres korraik! tudom
igen jól hogy fegejélt vagyok velünk egyútt, pénté nius,
sem is jom ott; de are is mindkettő tudat már hogy
a rivánduloi kőrövel hawraig nem lenil olyan igen forba.
En' is te is irjunt addig nehány veser (Eomolyan befélt)
tegyit ötre a dyi, issem engam kijöriint belöle! Mi
minden esetre elmentint volna kőröire, de Géra még gyan-
ge olyan hosszú utra, vagy ha nem is: felérigemmel lab-
pájasa, fülzugása miis földöben fell tölteni a nyár jö'
vére. — Anan eides Jánoshám! a mily öszi
sajnálással olvastam ismés formyosó bajaidas, vilso-
féisaidas, s a mily nagy lelki öviamel ohajtanám
tegye egéffégetes: épen oly nagy vágyam kéged is Haj-
násróben lámi, hogy próbáld meg vörös; kitudja: hái-
ha hagnál, mer Aranyiben is kusatmas, pedig neled
Aranyered van, az öszi, mintha engem ismál te legit

Sajnálom, enyem néhány évvel ezelőtt. Ezt a dolgot
immáron becsélfem; fontosabb meg; mi nem befektetés
politikából az tudhaszát.

Reméztél volna nem látod leveles csibarni,
hogy az megajlás baja; igen igen sajnálom.

Kovácsos önmagam, jól ismerem; Caspári vellem
volsz; - 10-12 éve hogy nem hallottam róla semmit, a
mi most hallottam sem volt, sőt sokabb a szemérem.

Érdemes már én belőlem kifáradt, most te kö-
nyvedet; sajnálom ezt a boldogságot emleget!

De az én önmagam hogy Mezős nyem; igen
hátranyomása ezt a fiú az új (a legújabb) önmagam ino-
dom, sőt Leveles is igen roppant bőséges vele egykor.

Valamint te fájós nem hiszi-e az a Szécsény, hogy mi
a mindig pályáim, de sokszor nyem? Szécsény volna!
Én a Szécsény pályáim sem fogadom el; nem is hiszem meg.

Valamint a Kölcsey-emlék felállítására sem mondom,
hán felhívásra volna; az én leveles is fájós, keserű
égy kövör ugyan, de éppen az én is fájós; szécsény
a legfájósabb. Aztán ino-
dom ugyan én aráim, miis tapasztalat, de szécsény
megisem lehet.

Éppen most olvasom hogy Német megelenset.
Már ismét! Leveles a Censura szemérem sem arad meg.
Én is - halladom! - gyűlölem rá 3 példány, a
de már a kemény elmű, ino van a Censura
forrás kövör ugyan által epről hogy Hech. Szécsény
ide nérem 3 példány a post-kassai gyűlölem, a
csapárta t. i. Tornalycs leveles a vég-statio. —

Me ei i kütäid a Viiragvääköl, de
nem nered, hanem Julia Caajodua; de van
han eren ne botraingemäl me, hiepu viiragvää
te magad is! pette ei i elvann a Verses.

Toik Mihály nem hiepu hogg elfugadhas
Ja a kem neus-nirloi papsagos; a Päikk appi
on öreg pupriuseuden van epu eren ällapostum in,
hanem helpe is meghiväit, de sekora se mehes.

A buena credulois köpönöm, sois an i
megbocsáom hogg horain "jämäläit e merénynyel";
iepu olgum vers versnel, mins an en söräim sörä-
hale.

Keeres komamany oddig hroigraan vesse
felereigan levele, igy menegeteri kem-inasais mar
ido usain leune. Muddor me, keeres komamanyne,
hogg mar en igu jo; felid ember vaggos, cas akkor
esinilor me, neha egy is ribilliois ha ulfu
hoppu vaggos larra van a levegben; de a
karhonyas annal intabb jectum, cas volna a ki ei-
nalyin!

Te pedig ide, Laurikain! Toivess el mindens
apudanyid toivul, Gemelen Julia is egy etelemben ef veled
etten, mie kütänben nöraim tövönit) hogg eljijeset; ha me-
löidat, köpönim se kaglas manjan a crombótra tanistat
me!

Mindnyájostok tegye mindnyojjin szívünkkel-
süendöl ölelünk, örökölk, vánsat... isen áldom
me

ragas jo barátod

Mihály